

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 12.9.2023
COM(2023) 533 final

2023/0323 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 313 final} - {SWD(2023) 312 final} - {SWD(2023) 313 final} -
{SWD(2023) 314 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Hvert år udstedes der ca. 18 mia. fakturaer i EU, hvilket er mere end 500 hvert sekund¹. Pålidelige betalingsstrømme er nødvendige for at gøre EU's økonomi og navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er) mere konkurrencedygtige.

Varer og tjenesteydelser leveres ofte med udskudt betaling: Leverandøren (kreditor) giver kunden (debitor) en betalingsfrist til at betale fakturaen (handelskrediten), efter at varerne eller den tjenesteydelse, der er aftalt i kontrakten, er leveret. Forsinkede betalinger er betalinger, der ikke foretages inden for den aftalte eller retlige frist. De påvirker virksomheder i alle sektorer² og alle medlemsstater³ og påvirker i uforholdsmæssig høj grad SMV'er⁴.

Den grundlæggende årsag til forsinkede betalinger er asymmetrien i forhandlingspositionen mellem en stor kunde (debitor) og en mindre leverandør (kreditor). Dette medfører ofte, at leverandøren skal acceptere urimelige betalingsvilkår og -betingelser. For debitorer er forsinket betaling en attraktiv form for finansiering, som ikke koster debitor noget, men har omkostninger for kreditor. Dette forværres af utilstrækkeligheden af EU's nuværende retlige ramme, direktiv 2011/7/EU (direktivet om forsinket betaling), som mangler tilstrækkelige forebyggende foranstaltninger og passende afskrækkende foranstaltninger, og hvis håndhævelses- og klagemekanismer er utilstrækkelige⁵.

Revisionen af direktivet om forsinket betaling afhjælper disse mangler med det endelige mål at forbedre betalingsdisciplinen for alle berørte aktører (offentlige myndigheder, store virksomheder og SMV'er) og beskytte virksomhederne mod de negative virkninger af betalingsforsinkelser i handelstransaktioner.

Revisionen af direktivet om forsinket betaling er medtaget i Kommissionens arbejdsprogram for 2023 under målet "Et Europa klar til den digitale tidsalder".

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Forbedring af betalingsadfærden i handelstransaktioner er et af målene i Kommissionens meddelelser *Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020*⁶ og *En SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa*⁷. Revisionen følger også op på henstillingerne fra Fit for Future-plattformen i den udtalelse, der blev vedtaget i december 2021⁸, og Europa-Parlamentets beslutning af 2019⁹. Dette initiativ bidrager også til målene i meddelelsen "EU's

¹ Europa-Kommissionen (2019). Undersøgelse af evalueringen af faktureringsreglerne i direktiv 2006/112/EF. Endelig rapport.

² Den europæiske betalingsrapport 2022.

³ Den europæiske betalingsrapport 2022.

⁴ T., Nicolas, *Short-term financial constraints and SMEs' investment decision: evidence from the working capital channel*, Small Business Economics (2021).

⁵ [Endelig udtalelse 2021_SBGR2_06 Late payments_fup_0.pdf \(europa.eu\)](#).

⁶ COM(2021) 350 final.

⁷ COM(2020) 103 final.

⁸ [Endelig udtalelse 2021_SBGR2_06 Late payments_fup_0.pdf \(europa.eu\)](#).

⁹ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0042_EN.html.

*konkurrenceevne på lang sigt: efter 2030*¹⁰. Denne revision har netop til formål at skabe retfærdighed i handelstransaktioner, øge SMV'ernes og forsyningskædernes modstandsdygtighed, fremme en mere udbredt anvendelse af digitalisering og forbedre iværksætters finansielle færdigheder. Direktivet om forsinket betaling er en del af REFIT-resultattavlen¹¹.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Direktivet om forsinket betaling er tæt forbundet med direktivet om illoyal handelspraksis i relationer mellem virksomheder (B2B) i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (direktivet om urimelig handelspraksis). Retsforholdet mellem de to tekster er forklaret i betragtning 17 og 18 og artikel 3, stk. 1, i direktivet om urimelig handelspraksis. Direktivet om urimelig handelspraksis berører ikke de regler, retsmidler og konsekvenser, der er fastsat i direktivet om forsinket betaling. Bestemmelserne i direktivet om forsinket betaling påvirker heller ikke de regler, der gælder i landbrugsfødevaresektoren for værdidelingsaftaler, betalinger inden for rammerne af skoleordningen eller visse betalinger i forbindelse med salg af druer, most og vin på fad i vinsektoren.

Direktivet om forsinket betaling regulerer betalinger i handelstransaktioner mellem ordregivende myndigheder og hovedentreprenører og mellem kontrahenter og deres underleverandører. Artikel 71, stk. 3, i direktiv 2014/24/EU og artikel 88, stk. 7, i direktiv 2014/25/EU om offentlige udbud giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte bestemmelser om direkte betalinger til underleverandører.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er det relevante retsgrundlag for dette initiativ med henblik på at nå dets mål. Artikel 114 i TEUF er det relevante retsgrundlag for foranstaltninger, der tager sigte på at nå de mål, der er fastsat i artikel 26 i TEUF (harmonisering af nationale bestemmelser).

Der er behov for en EU-indsats for at sikre, at alle medlemsstater har indført minimumsregler for at forhindre forsinkede betalinger, har de rette håndhævelses- og afskrækkende foranstaltninger til bekæmpelse af forsinkede betalinger og har tilstrækkelige klagemuligheder. I den forbindelse er den målrettede EU-indsats ved hjælp af dette forslag i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Det nuværende direktiv om forsinket betaling er en omarbejdning af det første direktiv om forsinket betaling (direktiv 2000/35/EF) baseret på artikel 95 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Revisionen heraf henhører derfor under EU's og medlemsstaternes regeringers fælles ansvarsområde (delt kompetence).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Forsinkede betalinger påvirker alle medlemsstater. Fremme af hurtig betaling kræver strenge og koordinerede regler. Gennemførelse af 27 nationale løsninger vil sandsynligvis føre til

¹⁰ COM(2023) 168 final.

¹¹ <https://op.europa.eu/webpub/com/refit-scoreboard/en/policy/10/10-6.html>.

mangel på ensartede regler, fragmentering af det indre marked og højere omkostninger for virksomheder, der handler på tværs af grænserne. EU's indsats er berettiget, fordi forsinket betaling påvirker alle handelstransaktioner i forbindelse med offentlige udbud og mellem virksomheder, uanset deres størrelse. Da der er tale om en revision af eksisterende EU-lovgivning for at styrke bestemmelserne i denne, kan det kun gøres på EU-niveau.

Der er behov for en EU-indsats for at fastsætte bestemmelser om renter og kompensationsgebyrer, fastsætte klarere betalingsbetingelser for B2B-transaktioner, og fastsætte håndhævelses- og overvågningsbestemmelser for at sikre, at der er synergier med rammen for offentlige udbud.

- **Proportionalitetsprincippet**

Det planlagte initiativ går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Det pålægger kun virksomhederne de omkostninger, der er nødvendige for at nå disse mål, og opfylder de umiddelbare behov hos de personer, det er rettet mod (f.eks. virksomheder, navnlig SMV'er) for at forhindre forsinket betaling og sikre hurtig betaling.

- **Valg af retsakt**

Det valgte instrument er en forordning, der skal erstatte det nuværende direktiv om forsinket betaling. En forordning har mange fordele, herunder håndtering af det grænseoverskridende aspekt af forsinket betaling. Med en forordning vil centrale aspekter såsom den maksimale betalingsfrist og kontrolprocedurer, morarentesatsen og størrelsen af den faste kompensation være de samme i hele EU og finde direkte anvendelse. Samtidig vil medlemsstaterne kunne vedtage strengere bestemmelser om visse aspekter. Forordningen fastsætter forpligtelser vedrørende håndhævelsesorganer, mæglingssystemer, kreditstyring, uddannelse i finansiel forståelse og urimelig kontraktpraksis og bestemmelser, men det vil være op til medlemsstaterne at supplere dem i henhold til deres nationale lovgivning. Den nye forordning vil også omfatte de bestemmelser i direktivet om forsinket betaling, som ikke berøres af revisionen.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I 2015 vurderede en efterfølgende evaluering af direktivet om forsinket betaling¹² dets relevans, virkningsfuldhed, effektivitet, sammenhæng og EU-merværdi. Man konkluderede, at direktivet var relevant og effektivt og ikke pålagde virksomheder eller offentlige myndigheder væsentlige omkostninger. Man bemærkede imidlertid også, at frykten for at skade forretningsforbindelserne forhindrede kreditorer, der blev betalt for sent, i at gøre de rettigheder, som direktivet giver dem, gældende. Fit for Future-platformens udtalelse fra 2021¹³ indeholdt 10 anbefalinger om kort- og langsigtede foranstaltninger til håndtering af forsinket betaling. De kortsigtede foranstaltninger, der anbefales, omfatter at definere, hvad klart urimelig praksis og klart urimelige klausuler betyder, at undersøge muligheden for at vende debtors bevisbyrde for at gøre det lettere for kreditorerne at bevise, at der har været tale om misbrug, og at tilskynde SMV'er til at gøre deres rettigheder gældende ved at yde

¹² <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/400ecc74-9a54-11e5-b3b7-01aa75ed71a1>.

¹³ Endelig udtalelse 2021_SBGR2_06 Late payments_fup_0.pdf (europa.eu).

rådgivning og information om betalingsbetingelser, gøre betalingsbetingelserne gennemsigtige og selvregulere. De langsigtede foranstaltninger, der anbefales, omfatter begrænsning af kontraktlige betalingsbetingelser til højst 30 dage for betalinger fra en stor virksomhed til en SMV, e-fakturerings og statsligt tilsyn.

- **Høringer af interessenter**

Kommissionen hørte en bred vifte af interessenter, herunder medlemsstaternes myndigheder, virksomheder, navnlig SMV'er, EU-dækkende og nationale erhvervssammenslutninger, privatpersoner og akademiske eksperter. Høringsaktiviteterne omfattede en indkaldelse af dokumentation, en offentlig høring, en specifik høring af SMV'er (SMV-panelet), bilaterale interviews med centrale interessenter og drøftelser med repræsentanter for medlemsstaterne. De indhentede oplysninger blev brugt som input til forslaget.

Indkaldelsen af feedback fik svar fra 137 interessenter, og den offentlige høring fik 117 svar mellem den 12. januar og den 17. marts 2023¹⁴. SMV-panelet¹⁵ fandt sted mellem den 26. januar og den 16. marts 2023 og fik 939 svar.

Kommissionen afholdt bilaterale møder med centrale interessenter, der repræsenterer virksomheder, navnlig SMV'er¹⁶. Forsinket betaling blev også drøftet den 21. marts og den 31. maj 2023 på møder i netværket af SMV-repræsentanter. Der blev afholdt to møder med ekspertgruppen vedrørende forsinket betaling¹⁷ den 10. oktober 2022 og den 13. januar 2023. Et stort flertal af interessenterne bekræftede, at forsinkede betalinger i høj grad påvirkede virksomheder, og navnlig SMV'er.

Næsten alle de hørte interessentgrupper gav udtryk for deres støtte til en revision af direktivet. Nogle interessenter påpegede imidlertid, at strengere regler er i strid med de europæiske virksomheders aftalefrihed. De fleste interessenter støttede muligheden for at fastsætte et loft over betalingsfristen i B2B-transaktioner, og de foretrak 30 dage. Kun nogle få interessenter var imod idéen om at begrænse betalingsbetingelserne. Mange interessenter støttede muligheden for at tilbyde uddannelse i kreditstyring og finansiell forståelse og oprette et europæisk betalingsobservatorium. Det fremgik af høringen, at der sjældent betales renter og kompensation for forsinket betaling. Interessenterne gik ind for at gøre betalingen af renter automatisk.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

I sin indsamling og anvendelse af ekspertise anvendte Kommissionen resultaterne af eksisterende evalueringer og rapporter: den efterfølgende evaluering af direktivet om forsinket betaling¹⁸, Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af direktivet om forsinket betaling (og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene)¹⁹, Europa-Parlamentets beslutning om gennemførelsen af

¹⁴ Tilbagemeldingerne findes her: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13665-Late-payments-update-of-EU-rules_da.

¹⁵ SMV-panelet gør det muligt for Kommissionen at indhente SMV'ernes synspunkter på en målrettet måde og organiseres i samarbejde med Kommissionens partnere i Enterprise Europe-netværket.

¹⁶ Listen over disse møder er vedlagt konsekvensanalysen.

¹⁷ Kommissionens register over ekspertgrupper og lignende enheder (europa.eu).

¹⁸ <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/400ecc74-9a54-11e5-b3b7-01aa75ed71a1>.

¹⁹ COM(2016) 534 final.

direktivet om forsinket betaling²⁰ og udtalelsen fra Fit for Future-plattformen om direktivet om forsinket betaling²¹.

Resultaterne af undersøgelser og rundspørger blev også taget i betragtning: de europæiske betalingsrapporter²², rapporterne om SMV-præstationsvurderinger²³, JRC's undersøgelser om forsinkede betalinger og virksomheder²⁴ og om vurdering af de økonomiske virkninger af hurtigere betalinger i B2B-transaktioner²⁵ og Europa-Kommissionens undersøgelser af B2B-transaktioner²⁶ og "Opbygning af en ansvarlig betalingskultur"²⁷.

Kommissionen har også taget hensyn til flere nylige domme fra EU-Domstolen. Den foreslåede tekst til forordningen præciserer, at der skal betales fast kompensation pr. faktura og ikke pr. kontrakt, som fastsat i den præjudicielle afgørelse i sag C-585/20 af 20. oktober 2022²⁸. I samme dom præciserede Domstolen også, at proceduren for kontrol eller modtagelse af varer eller tjenesteydelser kun skal medtages i aftalen, hvis varernes eller tjenesteydelsernes art berettiger en sådan procedure. Forslaget til forordning inkorporerer også dommen i sag C-122/18 af 28. januar 2020 om, at den forpligtelse, som direktivet pålægger medlemsstaterne, vedrører deres offentlige myndigheders faktiske overholdelse af de betalingsbetingelser, der er fastsat heri²⁹. Endelig præciserer den datoen for, hvornår morarenter ophører med at påløbe, i henhold til den præjudicielle afgørelse i sag C-256/15 af 15. december 2016³⁰.

• Konsekvensanalyse

Udvalget for Forskriftskontrol gennemgik konsekvensanalyserapporten den 10. maj 2023 og afgav en positiv udtalelse med forbehold den 12. maj 2023³¹. Udvalgets anbefalinger blev behandlet i den endelige udgave af konsekvensanalysen. Konsekvensanalysen analyserede forskellige politiske muligheder for at nå tre specifikke mål. Under det første mål, "**at forhindre forsinket betaling**", fokuserer de identificerede politiske foranstaltninger (**PO1**) på forhandlingsfasen for en handelstransaktion, fordi betalingsforsinkelser ofte skyldes urimelige eller uretfærdige betalingsvilkår i kontrakten. Der blev vurderet forskellige muligheder for den maksimale betalingsfrist i B2B-transaktioner, herunder den maksimale varighed af kontrolproceduren for at fastslå, om varerne eller tjenesteydelserne opfylder kontraktkravene. Muligheden for at gøre uddannelse i kreditstyring og finansiel forståelse mere bredt

²⁰ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0042_EN.html.

²¹ [Endelig udtalelse 2021 SBGR2_06 Late payments_fup_0.pdf \(europa.eu\)](#).

²² <https://www.intrum.com/publications/european-payment-report/>.

²³ [SMV-præstationsvurdering \(europa.eu\)](#).

²⁴ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC121059>.

²⁵ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC130205>.

²⁶ <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c8b7391b-9b80-11e8-a408-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-103408786>.

²⁷ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/cb4bc1bd-1467-11ed-8fa0-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search>.

²⁸ Dom af 20. oktober 2022, BFF Finance Iberia SAU mod Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León (EUT C 53 af 15.2.2021, s. 19), C585/20, EU:C:2022:806, præmis 42 og 53.

²⁹ Dom af 28. januar 2020, Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik. C-122/18, EU:C:2020:41, præmis 53.

³⁰ Dom af 15. december 2016, Drago Nemec mod Republika Slovenija. C-256/15, EU:C:2016:954, præmis 59.

³¹ https://single-market-economy.ec.europa.eu/system/files/2023-09/SEC_2023_313_1_IMPACT_ASSESSMENT_OPINION_EN_V2_P1_2888389.PDF.
https://single-market-economy.ec.europa.eu/system/files/2023-09/SWD_2023_313_1_EN_resume_impact_assessment_part1_v3.pdf.

tilgængelig for SMV'er og gøre det lettere for dem at få adgang til disse som en forebyggende foranstaltning blev også vurderet. Under det andet mål, "**at lette rettidige betalinger**", har de identificerede politiske foranstaltninger (**PO2**) til formål at bekæmpe forsinket betaling ved at sikre, at reglerne om betaling håndhæves og at betalingsbetingelserne overholdes, ved at gøre betaling af renter og kompensation obligatorisk og revidere størrelsen af den faste kompensation. Løsningsmodellerne vedrørende håndhævelse og synergier med offentlige udbudsprocedurer blev også vurderet. For så vidt angår det tredje mål "**at styrke klagemekanismerne, sikre rimelige betalingsbetingelser og styrke virksomhederne**" fokuserer de politiske foranstaltninger (**PO3**) på retfærdighed og adgang til effektive klagemekanismer.

Den **foretrukne løsning**: Analysen viser, at hver løsningsmodel har potentielle fordele, men også indebærer visse risici, hvis de gennemføres alene. Den foretrukne pakke af foranstaltninger samler derfor de mest effektive delløsninger fra PO1, PO2 og PO3. Pakken har flere fordele i forhold til hver enkelt løsningsmodel isoleret set og fjerner i vid udstrækning de iboende risici ved hver enkelt løsningsmodel. Et loft over betalingsfrister, som i PO1a, vil sandsynligvis være betydeligt mere effektivt, når det ledsages af stærke håndhævelsesforanstaltninger og afskrækkende foranstaltninger mod at betale for sent, som i PO2a. Den afskrækkende virkning af automatisk betaling af renter og kompensation vil blive øget, når muligheden for at omgå disse bestemmelser ved at forhandle urimeligt lange betalingsvilkår fjernes. Foranstaltningerne under PO3b vil yde yderligere støtte til pakken. I konsekvensanalysen antages det konservativt, at en reduktion på 35 % af de forsinkede betalinger er realistisk ved at sammenlægge reduktionerne af betalingsforsinkelserne på 23,4 % fra PO1, 17,8 % fra PO2 og 5,5 % fra PO3, forudsat at der er en vis overlapning mellem de forskellige muligheder. Ved vurderingen af muligheden vedrørende retsaktens form konkluderes det, at en forordning er den foretrukne form.

Foretrukken politikpakke 1a + 2a + 3b
Begrænsning af betalingsfrister til 30 dage i B2B-transaktioner.
Kontrol- eller godkendelsesprocedure begrænset til 30 dage (ingen undtagelse).
EU's medlemsstater fremmer adgangen til uddannelse i kreditstyring og finansiel forståelse, herunder digitale betalingsværktøjer for SMV'er.
Morarenter påløber automatisk (begrebet "berettigelse" bortfalder), og slutdatoen for påløbne renter præciseres.
Den faste kompensation for hver transaktion, der betales for sent, forhøjes til 50 EUR for at afspejle inflationen.
EU-medlemsstaterne skal udpege organer, der er ansvarlige for at håndhæve loven og foretage undersøgelser på eget initiativ eller gennem klager, idet de har beføjelse til at udstede administrative sanktioner og offentliggøre navnet på lovovertrædere. Anvendelse af digitale værktøjer til en mere effektiv håndhævelse.
I forbindelse med offentlige bygge- og anlægskontrakter skal ordregivende myndigheder og ordregivere kontrollere, at betalingen til hovedentreprenøren er blevet overført til de direkte underentreprenører.
EU's medlemsstater skal indføre et nationalt mæglingssystem til bilæggelse af betalingstvister i handelstransaktioner.
EU's medlemsstater skal tage spørgsmålet om urimelige kontraktvilkår og urimelig handelspraksis op via deres nationale lovgivning.

Den foretrukne pakke medfører nogle engangsomkostninger for virksomhederne. Et loft på 30 dages betalingsfrist og obligatorisk betaling af renter giver engangsomkostninger til

opdatering af standardvilkår for at afspejle maksimale betalingsfrister (56,1 mio. EUR) og justerede kompensationsgebyrer (243 mio. EUR). Men hvis begge politiske muligheder vedtages sammen, kan begge ændringer foretages med én justering (243 mio. EUR). Den foretrukne pakke pålægger debitorer tilbagevendende håndhævelsesomkostninger i forbindelse med automatisk betaling af kompensation (228,3 mio. EUR i renter, 3,23 mia. EUR i gebyrer) — hvilket dog er en direkte fordel for kreditorerne — og tilbagevendende håndhævelsesomkostninger i forbindelse med direkte lovbestemte bøder (136,8 mio. EUR). Disse omkostninger undgås fuldstændigt, hvis virksomhederne overholder reglerne og betaler til tiden. Den samlede økonomiske nettofordel vil være positiv, fordi pengestrømmene vil blive mere forudsigelige og lettere at forvalte for virksomhederne. De administrative omkostninger for hovedentreprenører i forbindelse med offentlige bygge- og anlægskontrakter til dokumentation for betaling til underleverandører beløber sig til 2,2 mio. EUR for hele EU.

Den foretrukne løsning vil gavne de offentlige myndigheder på flere måder. Den største fordel stammer fra den samlede forventede reduktion af forsinkede betalinger, hvilket betyder færre konkurser og dermed forbundne omkostninger for de offentlige finanser. De administrative bøder, som de nationale håndhævelsesorganer kan opkræve fra virksomheder, der betaler for sent, og som anslås til op til 136,8 mio. EUR, kan også bidrage til at dække håndhævelsesorganernes omkostninger. Offentlige myndigheder bør også drage fordel af de mæglingsordninger, der er omhandlet i PO3b, både direkte (hvis den offentlige myndighed ønsker at bilægge en tvist med en leverandør) og indirekte (ved hjælp af retsmidler i retssystemet).

De offentlige myndigheder vil få visse omkostninger at afholde. Adgang til kreditstyring og uddannelse i finansielle/digitale færdigheder medfører visse tilpasningsomkostninger, afhængigt af hvordan medlemsstaterne strukturerer deres støtte, hvorfor der ikke kan gives et endeligt skøn over omkostningerne. De tilbagevendende anslåede omkostninger til håndhævelse i forbindelse med den automatiske betaling af renter og gebyrer i forbindelse med transaktioner mellem myndigheder og virksomheder (G2B) beløber sig til henholdsvis 37,2 mio. EUR og 0,53 mia. EUR om året. Disse omkostninger kan undgås ved at betale til tiden. Revisionen af standardkontraktbetingelserne med henblik på at medtage nye kompensationsgebyrer indebærer en omkostning på 10 EUR pr. organ som i PO2. Medlemsstater, der ikke har håndhævelsesorganer eller mæglingssystemer, vil skulle oprette og drive dem, hvilket medfører tilbagevendende håndhævelsesomkostninger, der anslås til 60-65 mio. EUR om året (håndhævelsesorganer) og 10-40 mio. EUR om året (mæglingstjenester) for EU. Det er overladt til medlemsstaternes skøn at kontrollere, at underentreprenører betales rettidigt i forbindelse med offentlige bygge- og anlægskontrakter i henhold til direktiverne om offentlige udbud, og i så fald vil eventuelle tilbagevendende håndhævelsesomkostninger ikke kræve yderligere ressourcer.

Dette initiativ bidrager til opfyldelsen af flere mål for bæredygtig udvikling. Ved at bidrage indirekte til økonomisk vækst vil det skabe et bedre erhvervsklima i det indre marked (SDG 8). Høringer af interessenter har bekræftet, at forsinket betaling er hovedårsagen til angst og stress og undergraver tilliden til markedet. At øge tilgængeligheden af og gøre det lettere at få adgang til kreditstyring og finansiell forståelse forbedrer kvaliteten af uddannelse (SDG 4). Ved at gøre tingene mere retfærdige, ved at øge SMV'ers adgang til finansielle tjenesteydelser, herunder økonomisk overkommelig kredit, og ved at gøre det lettere for dem at blive integreret i værdikæder og markeder, bidrager denne revision til opfyldelsen af SDG 9. Denne revision er i overensstemmelse med målene om klimaneutralitet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Den foreslåede forordning vil forenkle spørgsmål med en ensartet og bindende tilgang til bekæmpelse af forsinket betaling, der gælder for virksomheder af alle størrelser, uden nogen særlig behandling af SMV'er. Alle foranstaltninger er udformet med tanke på SMV'er, men virksomheder af alle størrelser vil i sidste ende drage fordel af dem. Da mikrovirksomheder imidlertid er mere berørt af forsinkede betalinger end andre SMV'er, er det mere sandsynligt, at de forventede fordele vil materialisere sig som bedre resultater for virksomheder med nul til ni ansatte.

Fordelene ved forenkling vil komme fra fastsættelsen af strenge og ensartede betalingsbetingelser, som vil føre til mindre tidskrævende forhandlinger. Et loft over betalingsbetingelserne vil mindske den "frygtfaktor", som mindre markedsaktører oplever, fordi de i øjeblikket ofte accepterer urimelige betalingsbetingelser, når de handler med større markedsaktører. Mindst 30 % af EU's SMV'er forventes at drage direkte fordel af denne bestemmelse. Ved at kombinere begrænsningen af betalingsfrister med afskrækkende foranstaltninger, såsom at renter og (øget) kompensation automatisk forfalder, bør man kunne reducere antallet af fakturaer, der betales for sent, samt reducere omkostningerne forbundet med besværet og den tid, der bruges på at forfølge forsinkede betalere, betydeligt. Antallet af manddage om året, som en virksomhed bruger på at inddrive forsinkede betalinger, er blevet anslået fra 5 dage i Tyskland til over 15 dage i Spanien³². Selv på grundlag af meget konservative antagelser kan der spares i alt 27,4 mio. mandtimer om året for EU-27, svarende til 5 845,4 mio. EUR, ved at forhindre forsinket betaling.

Et loft over betalingsfristens længde og kontrolproceduren vil bidrage til at gøre pengestrømmene mere forudsigelige. Forslaget vil også omfordele den finansielle byrde og omkostningerne på rimelige vilkår ved at sikre, at hver virksomhed betaler for den likviditet, den har brug for. På nuværende tidspunkt er det meget administrativt byrdefuldt for mindre virksomheder eller virksomheder med en svagere markedsposition at opnå finansiering til en pris, der tager højde for deres risikoniveau. Samtidig giver forsinkede betalinger virksomheder, der er i en mindre risikabel position, og for hvem det er lettere og billigere at opnå finansiering, problemfri kommerciel kredit.

Endelig vil forslaget gøre det lettere for virksomhederne at gøre deres rettigheder gældende ved at lette adgangen til effektiv klageadgang gennem mægling, hvor en retslig procedure i øjeblikket er den eneste tilgængelige og ofte dyrere og mere tidskrævende mulighed. Mægling vil give virksomhederne mulighed for at spare 27 mio. EUR om året i undgåede retssager.

- **Indvirkning på konkurrenceevnen**

Forslaget vil sandsynligvis have en positiv indvirkning på pris/omkostninger og den innovative konkurrenceevne. Med en øget, mere stabil og forudsigelig samlet pengestrøm har virksomhederne mere likviditet til at investere i innovation eller kan give omkostningsreduktioner videre til forbrugerne. Finansieringsomkostningerne falder, da bankerne finansierer deres egne kunders risici direkte. Det foreslåede initiativ vil også gøre betingelserne for at drive virksomhed mere forudsigelige, hvilket vil føre til et mere gunstigt erhvervsklima. Det forventes at gavne alle markedsaktører, men vil få større indvirkning på SMV'er end på store virksomheder. Store virksomheder er mere tilbøjelige end SMV'er til at

³² <https://www.sage.com/en-gb/blog/wp-content/uploads/sites/10/2017/12/Domino-Effect-Late-Payments-Research-Sage.pdf>.

betale for sent, så de er mere tilbøjelige til at bære nogle af de omkostninger, der er identificeret i den foretrukne løsningsmodel.

Ud fra et internationalt konkurrencesynspunkt vil virksomheder, der gennemfører import- eller eksporttransaktioner, uvægerligt støde på uoverensstemmelser med hensyn til betalingsfristernes længde (mellem deres kreditorer og debitorer). Virksomhederne vil skulle styre de risici, der opstår som følge af disse uoverensstemmelser, f.eks. ved at indgå en aftale med deres internationale partnere om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på kontrakten, som fastlægger, hvilken part der påtager sig disse risici. Det er derefter op til den pågældende part at finde en passende måde at finansiere misforholdet på. Dette forudsætter, at risiciene, herunder risikoen for ikke at blive betalt, håndteres på markedsvilkår af udbydere af handelsfinansiering (f.eks. ved hjælp af forudbetaling, remburs, åbne konti eller forsendelser³³). Disse handelsfinansieringsløsninger begrænser i høj grad virkningen af indførelsen af et obligatorisk loft over betalingsbetingelserne.

Risikoen for, at virksomheder i forbindelse med internationale transaktioner systematisk vælger lange betalingsbetingelser i henhold til lovgivningen i lande uden for EU for at underbyde virksomheder, der insisterer på EU-regler, skønnes også at være begrænset. Mange EU-partnerlande såsom Canada, USA, Tyrkiet og Det Forenede Kongerige har allerede indført lovgivning om forsinkede betalinger. Dette scenarie er ikke blevet realiseret i EU, hvor nogle lande som f.eks. Nederlandene har indført strengere lovgivning om betalinger end andre.

- **IKT-udviklingen taget i betragtning**

Direktivet om forsinket betaling trådte i kraft i en verden, der var betydeligt mindre digital. I de 10 år, der er gået siden direktivet blev implementeret, har digitaliseringen haft en dybtgående indvirkning på alle aspekter af samfundet, herunder hvordan virksomheder ledes, og hvordan de kommunikerer eller markedsfører deres produkter og tjenester. Foranstaltningerne i dette forslag passer ind i denne moderne form og er derfor "digitale som standard".

Digitale værktøjer og løsninger spiller en væsentlig rolle i nogle af de foreslåede foranstaltninger og vil påvirke deres gennemførlighed og omkostningseffektivitet. Dette er tilfældet for forpligtelsen til at udpege organer, der er ansvarlige for at håndhæve betalingsreglerne. Medlemsstaterne opfordres også til at tilskynde SMV'er til at bruge digitale værktøjer, der kan hjælpe til, at de bliver betalt hurtigere, og til at gøre det lettere for dem at få adgang til uddannelse i finansiel forståelse og kreditstyring, herunder uddannelse i, hvordan man bruger digitale betalingsværktøjer.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget vil støtte gennemførelsen af artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder vedrørende friheden til at oprette og drive egen virksomhed. Rettidige betalinger øger tilliden til markedet og ansporer til iværksætteri.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget forventes at få visse budgetmæssige konsekvenser for medlemsstaterne. Denne indvirkning er beskrevet i det relevante afsnit i konsekvensanalysen.

³³ <https://www.trade.gov/methods-payment>.

Forslaget forventes ikke at påvirke EU-budgettet på nogen måde. Det nuværende EU-betalingsobservatorium³⁴ kan støtte overvågningen af forslaget ved hjælp af eksisterende ressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Initiativets succes vil blive målt i forhold til opfyldelsen af disse mål:

- reduktion af andelen af virksomheder, der indberetter forsinkede betalinger som et problem, med 35 % (fremskridtene vil blive målt i forhold til benchmarkværdien fra 2022-undersøgelsen af virksomheders adgang til finansiering for alle virksomheder: målet er 28 % fra et referencescenario på 43 %)
- reduktion af andelen af virksomheder i hver enkelt størrelsesklasse, der indberetter forsinkede betalinger som et problem, med 35 % (fremskridtene vil blive målt i forhold til referenceværdierne fra 2022-undersøgelsen af virksomheders adgang til finansiering for størrelsesklasser (målet er mellem 26 % og 31 % fra et referencescenario på 40 % til 47 %).

Kommissionen vil overvåge og evaluere virkningerne af de politiske løsningsmodeller på forsinkede betalinger 4 år efter den foreslåede forordnings ikrafttræden. Anvendelsen af EU-reglerne og deres virkning kan overvåges i årlige rapporter, som medlemsstaterne udarbejder på eget initiativ, suppleret med rapporter fra den private sektor udarbejdet af tredjeparter. Sådanne rapporter indeholder normalt oplysninger om betalingsresultater i B2B-transaktioner i medlemsstaterne og overholdelse af EU-reglerne samt de håndhævende myndigheders aktiviteter med hensyn til f.eks. antallet af modtagne klager og antallet af indledte undersøgelser. De årlige rapporter bør drøftes af Kommissionen og de nationale kompetente myndigheder. Det nuværende EU-betalingsobservatorium kan også yde støtte i form af tematiske rapporter, hvor det er nødvendigt.

Der findes flere oplysninger, herunder en ikke-udtømmende liste over mulige overvågningsindikatorer, i bilag 24 til konsekvensanalysen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I **artikel 1** (Anvendelsesområde) bekræftes det nuværende anvendelsesområde, og det præciseres, at forordningen ikke finder anvendelse på betalinger for transaktioner med forbrugere, betalinger foretaget som kompensation for skader, betalinger i forbindelse med gæld, der er genstand for insolvensbehandling, herunder procedurer, der er genstand for gældsoplægning. Det nuværende direktiv om forsinket betaling nævner alle disse undtagelser, men denne nye tekst gør det klarere ved at samle dem i artikel 1.

I **artikel 2** (Definitioner) bibeholdes de fleste af det nuværende direktivs definitioner, og der tilføjes nye definitioner af "godkendelses- eller kontrolprocedure", "debitor" og "kreditor".

³⁴ https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/sme-strategy/late-payment-directive/eu-payment-observatory_en#:~:text=The%20EU%20Observatory%20of%20Payments,commercial%20transactions%20in%20the%20EU.

Artikel 3 (Betalingsfrister) er strengere end det nuværende direktivs artikel 3 og 4, idet betalingsfristen og varigheden af godkendelses- eller kontrolproceduren begrænses til højst 30 dage, og enhver henvisning til begrebet klart urimelig praksis og klart urimelige vilkår fjernes.

Undtagelserne for en maksimal betalingsfrist på 60 dage for sundhedsydelser og offentlige myndigheder, der udfører økonomiske aktiviteter, jf. artikel 4, stk. 4, litra a), og artikel 4, stk. 4, litra b), i det nuværende direktiv, udgår.

I artiklen forklares det, at bestemmelserne i denne forordning ikke berører kortere frister, som måtte være fastsat i national ret.

Artikel 4 (Betalinger til underleverandører i forbindelse med offentlige udbud) er en ny bestemmelse, der skal understøtte, at betalinger sendes ned gennem forsyningskæden i kontrakter om offentlige arbejder, ved at kræve, at hovedentreprenøren skal bevise, at direkte underleverandører er blevet betalt.

Artikel 5 (Morarenter) er en ny bestemmelse. Den bygger på bestemmelserne i artikel 3 og 4 i det nuværende direktiv og præciserer, at der automatisk skal betales morarenter, når de nødvendige betingelser er opfyldt. I artiklen kræves også, at debitor giver kreditor alle de oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at en faktura kan accepteres. Med denne nye artikel 5 præciseres også, at der påløber morarenter, indtil hovedstolen er betalt, i overensstemmelse med retspraksis.

Artikel 6 (Morarentesats) er ny. Ved denne artikel harmoniseres morarentesatsen.

Artikel 7 (Betalingsplaner) afspejler indholdet i artikel 5 i det nuværende direktiv.

Artikel 8 (Kompensation for omkostninger ved inddrivelse) svarer til artikel 6 i det nuværende direktiv. Herved bringes den faste kompensation i overensstemmelse med inflationen og præciseres, at dette faste beløb skal betales for hver enkelt transaktion, der betales for sent.

Artikel 9 (Ugyldige kontraktvilkår og ugyldig praksis) er ny. Den erstatter artikel 7 i det nuværende direktiv. Den fjerner begrebet "klart urimelig" og opstiller en liste over former for praksis, der er ugyldige i henhold til forordningen.

Artikel 10 (Ejendomsforbehold) svarer til artikel 9 i det nuværende direktiv.

Artikel 11 (Gennemsigtighed) svarer til artikel 8 i det nuværende direktiv.

Artikel 12 (Inddrivelsesprocedurer for ubestridte krav) svarer til artikel 10 i det nuværende direktiv.

Artikel 13 (Håndhævende myndigheder) er ny. Herved fastsættes, at medlemsstaterne er forpligtet til at udpege nationale myndigheder, der er ansvarlige for at håndhæve forordningen, og som skal samarbejde med Kommissionen og med andre relevante nationale håndhævelsesmyndigheder.

Artikel 14 (Håndhævende myndigheders beføjelser) er ny. Den indeholder en liste over de beføjelser, som de håndhævende myndigheder skal have for at sikre, at forordningen håndhæves.

Artikel 15 (Klager og fortrolighed) er ny. Herved fastsættes betingelserne for, at kreditorer og kreditorsammenslutninger kan klage over forsinkede betalinger, samt de håndhævende myndigheders forpligtelser i forbindelse med klager.

Artikel 16 (Alternativ tvistbilæggelse) er ny. Herved fremmes frivillig anvendelse af effektive og uafhængige alternative tvistbilæggelsesmekanismer med henblik på en hurtigere bilæggelse af tvister mellem kreditorer og debitorer uden at skade deres forretningsforhold.

Artikel 17 (Digitale værktøjer, kreditstyring og uddannelse i finansiell forståelse) er ny. Formålet er at sikre anvendelsen af digitale værktøjer til håndhævelse af forordningen og fremme af kreditstyringsværktøjer og uddannelse i finansiell forståelse for SMV'er med henblik på at reducere forsinket betaling.

Artikel 18 (Rapport) svarer til artikel 11 i det nuværende direktiv og fastslår, at Kommissionen skal aflægge rapport om gennemførelsen af forordningen 4 år efter dens ikrafttræden.

Artikel 19 (Ophævelse) svarer til artikel 13 i det nuværende direktiv, tilpasset til en forordning.

Artikel 20 (Ikrafttræden og anvendelsesdato) svarer til artikel 14 i det nuværende direktiv, tilpasset til en forordning.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) De fleste varer og tjenesteydelser i det indre marked leveres af økonomiske aktører til andre økonomiske aktører og til offentlige myndigheder på baggrund af udskudt betaling, hvor leverandøren giver sin kunde en tidsfrist, som er aftalt mellem parterne, angivet på leverandørens faktura eller bestemt ved lov, inden for hvilken fakturaen skal betales.
- (2) Mange betalinger i handelstransaktioner mellem økonomiske aktører eller mellem økonomiske aktører og offentlige myndigheder sker senere end aftalt i kontrakten eller fastlagt i de almindelige forretningsbetingelser eller ved lov.
- (3) Forsinkede betalinger påvirker direkte likviditeten og forudsigeligheden af pengestrømme og øger dermed behovet for driftskapital og bringer en virksomheds adgang til ekstern finansiering i fare. Dette påvirker konkurrenceevnen, reducerer produktiviteten, fører til afskedigelser, øger sandsynligheden for insolvens og konkurser og er en afgørende hindring for vækst. De skadelige virkninger af forsinkede betalinger spredes i forsyningskæderne, da betalingsforsinkelsen ofte sendes videre til leverandørerne. Små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der er afhængige af regelmæssige og forudsigelige pengestrømme, er hårdt ramt af disse negative konsekvenser. Forsinket betaling udgør således et problem for Unionens økonomi på grund af dens negative økonomiske og sociale konsekvenser.
- (4) Selv om retslige krav i forbindelse med forsinket betaling allerede lettes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004², (EF) nr. 1896/2006³, (EF) nr.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1).

861/2007⁴ og (EU) nr. 1215/2012⁵, er det nødvendigt at fastsætte supplerende bestemmelser for at modvirke forsinket betaling i handelstransaktioner.

- (5) Virksomheder bør være i stand til at drive handel inden for hele det indre marked, uden at transaktioner på tværs af grænserne indebærer større risici end salg på hjemmemarkedet. Det fører til konkurrenceforvridning, hvis der gælder væsentligt forskellige regler for henholdsvis transaktioner på hjemmemarkedet og transaktioner på tværs af grænserne.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU⁶ fastsætter regler til bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner. I 2019 identificerede Europa-Parlamentet flere mangler ved nævnte direktiv. SMV-strategien for et bæredygtigt og digitalt Europa⁷ opfordrede til at sikre et miljø uden forsinket betaling for SMV'er og styrke håndhævelsen af direktiv 2011/7/EU. I 2021 fremhævede Fit for Future-plattformen kritiske spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af nævnte direktiv i sin udtalelse. De vigtigste mangler, der er konstateret i disse initiativer, vedrører: de tvetydige bestemmelser om "klart urimelige" betalingsfrister i forbindelse med transaktioner mellem virksomheder (B2B), urimelig betalingspraksis og fristerne for godkendelses- og kontrolprocedurerne, den faste compensation, asymmetrien i reglerne for betalingsbetingelser mellem G2B- og B2B-transaktioner, manglen på en maksimal betalingsfrist for handelstransaktioner i B2B-transaktioner, manglende overvågning af overholdelse og håndhævelse, manglen på værktøjer til bekæmpelse af informationsasymmetrier samt værktøjer til kreditorerne til at gribe ind over for deres debitorer og manglen på synergier med rammen for offentlige udbud.
- (7) For at afhjælpe disse mangler bør direktiv 2011/7/EU erstattes.
- (8) Der bør fastsættes bestemmelser for at forhindre forsinket betaling i handelstransaktioner, der består i levering af varer eller tjenesteydelser mod betaling, uanset om de foretages mellem virksomheder eller mellem virksomheder og ordregivende myndigheder/enheder, hvor sidstnævnte er debitor, eftersom disse ordregivende myndigheder/enheder håndterer et betydeligt antal betalinger til virksomheder.
- (9) Offentlige bygge- og anlægskontrakter og bygge- og anlægsarbejder er meget ofte underlagt alt for lange betalingsfrister og forsinkelser. Denne forordning bør derfor også finde anvendelse på disse aktiviteter.
- (10) Transaktioner med forbrugere, betalinger som compensation for skader, herunder betalinger fra forsikringsselskaber, og betalingsforpligtelser, der kan annulleres, udskydes eller frafalder under eller i forbindelse med insolvensbehandlinger eller rekonstruktionsprocedurer, herunder forebyggende rekonstruktionsprocedurer i

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1).

⁷ COM(2020) 103 final.

henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023⁸, bør udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.

- (11) Forsinket betaling udgør et kontraktbrud, som er økonomisk attraktivt for debitorer på grund af lave eller ingen renter ved forsinket betaling eller langsomme inddrivelsesprocedurer. Et afgørende skift til en kultur med hurtig betaling, herunder en kultur, hvor udelukkelse af retten til at opkræve morarenter er ugyldig, er nødvendig for at vende denne tendens og modvirke forsinket betaling. Derfor bør kontraktlige betalingsfrister begrænses til 30 kalenderdage i både B2B-transaktioner og G2B-transaktioner, hvor den offentlige myndighed er debitor.
- (12) Procedurerne for godkendelse eller kontrol med henblik på at fastslå, om de leverede varer eller tjenesteydelser er i overensstemmelse med aftalens krav, samt kontrol af fakturaens korrekthed og overensstemmelse anvendes ofte til bevidst at forsinke betalingsfristen. Deres medtagelse i kontrakten bør derfor være objektivt begrundet i den pågældende kontrakts særlige karakter eller i visse af dens karakteristika⁹. Det bør derfor kun være muligt at fastsætte en sådan procedure for kontrol eller godkendelse i en kontrakt, når det er fastsat i national ret, og når det er nødvendigt på grund af varernes eller tjenesteydelsernes særlige karakter. For at undgå, at godkendelses- eller kontrolproceduren anvendes til at forlænge betalingsfristen, bør kontrakten klart beskrive detaljerne i en sådan procedure, herunder dens varighed. Med samme formål bør debitor indlede kontrol- eller godkendelsesproceduren straks efter modtagelse fra kreditor af de varer og/eller tjenesteydelser, der er genstand for den kommercielle transaktion, uanset om kreditor har udstedt en faktura eller en tilsvarende betalingsanmodning. For ikke at bringe opfyldelsen af denne forordnings mål i fare bør der fastsættes en maksimal varighed af en godkendelses- eller kontrolprocedure.
- (13) Denne forordning bør ikke berøre kortere frister, som kan være fastsat i national lovgivning, og som er gunstigere for kreditor.
- (14) Offentlige udbud kan spille en væsentlig rolle med hensyn til at forbedre betalingsresultaterne. Der bør derfor skabes øget synergi mellem politikker for offentlige udbud og regler og mål for hurtig betaling. Navnlig i forbindelse med offentlige bygge- og anlægsarbejder betales underentreprenører ofte ikke rettidigt af hovedentreprenøren, selv når de ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder har foretaget kontraktmæssige betalinger til dem, hvilket potentielt kan skabe en skadelig dominoeffekt i forsyningskæden. Det er derfor hensigtsmæssigt, at kontrahenterne over for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder fremlægger dokumentation for betalinger til deres direkte underentreprenører.
- (15) Af hensyn til sammenhængen i EU-lovgivningen bør definitionen af "ordregivende myndigheder" og "ordregivende enheder" i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU¹⁰, 2014/24/EU¹¹, 2014/25/EU¹² og 2009/81/EF¹³ finde anvendelse i denne forordning.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023 af 20. juni 2019 om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 18).

⁹ Dom af 20. oktober 2022, BFF Finance Iberia SAU mod Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León (EUT C 53 af 15.2.2021, s. 19), C585/20, EU:C:2022:806, præmis 53.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

- (16) De skyldige renter for forsinket betaling bør beregnes dagligt som simpel rente. Morarenter er et tillæg til det skyldige beløb. Debitor anses i så fald først for at have opfyldt sine forpligtelser, når kreditor modtager betaling af det skyldige beløb, herunder de tilsvarende renter og den faste kompensation. Morarentebeløbet bør fortsat påløbe, indtil det skyldige beløb er betalt til kreditor.
- (17) Det bør ikke være muligt for kreditor at give afkald på sin ret til at modtage morarenter, da morarenter har en dobbelt funktion: at kompensere for en del af det tab, som kreditor har lidt som følge af forsinkelsen, og at pålægge debitor sanktioner for misligholdelse af kontrakten. For at gøre det lettere for kreditor at få renter og kompensation i tilfælde af forsinket betaling, bør kreditors ret til at få dem være automatisk, undtagen når betalingsforsinkelsen ikke skyldes debtors fejl.
- (18) Rimelig kompensation til kreditorer for de inddrivelsesomkostninger, der er påløbet på grund af forsinket betaling, er nødvendig for at modvirke forsinket betaling. Disse omkostninger bør omfatte inddrivelse af administrative omkostninger og kompensation for interne omkostninger, der er påløbet som følge af den forsinkede betaling, og bør kumuleres med morarenter for hver enkelt handelstransaktion, der er betalt for sent, som fastsat af Domstolen¹⁴. Det faste minimumsbeløb for kompensation for omkostningerne ved inddrivelse bør fastsættes med forbehold af de nationale bestemmelser, hvorefter en national ret kan tilkende kreditor kompensation for yderligere lidt skade i forbindelse med debtors forsinkede betaling.
- (19) Det bør være muligt at foretage ratebetalinger eller afdragsbetalinger. Hver rate eller hvert enkelt afdrag bør dog betales i overensstemmelse med de aftalte betingelser og bør være underlagt de bestemmelser om forsinket betaling, der er fastsat i denne forordning.
- (20) Ud over det faste beløb til dækning af interne inddrivelsesomkostninger bør kreditorer også have ret til rimelig kompensation for andre inddrivelsesomkostninger, som de pådrager sig som følge af en debtors forsinkede betaling. Sådanne omkostninger bør f.eks. omfatte kreditorernes omkostninger ved at engagere en advokat eller et inkassofirma.
- (21) Misbrug af aftalefriheden til skade for kreditor bør undgås. Hvis en klausul i en kontrakt eller en praksis vedrørende betalingsdato eller -frist, betaling eller morarentesats, kompensation for inddrivelsesomkostninger, forlængelse af varigheden af proceduren for kontrol eller godkendelse eller forsætlig forsinkelse eller forhindring af tidspunktet for afsendelse af fakturaen ikke er i overensstemmelse med denne forordning, bør den derfor være ugyldig.
- (22) For at øge indsatsen for at forhindre misbrug af aftalefriheden til skade for kreditorer bør organisationer, der officielt er anerkendt som repræsentanter for kreditorer, eller

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).

¹⁴ Dom af 20. oktober 2022, BFF Finance Iberia SAU mod Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León, C-585/20, ECLI:EU:C:2022:806.

organisationer med en legitim interesse i at repræsentere virksomheder, kunne anlægge sag ved nationale domstole eller administrative organer for at forhindre forsinket betaling.

- (23) For at sikre fuld betaling af det skyldige beløb er det vigtigt at sikre, at sælgeren bevarer ejendomsretten til varerne, indtil de er fuldt betalt, hvis der udtrykkeligt er aftalt ejendomsforbehold mellem køberen og sælgeren inden leveringen af varerne.
- (24) For at sikre korrekt anvendelse af denne forordning er det vigtigt at sikre gennemsigtighed med hensyn til de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. For at sikre, at de korrekte rentesatser anvendes, er det vigtigt, at de offentliggøres af medlemsstaterne og Kommissionen.
- (25) Sanktioner for forsinket betaling vil kun have præventiv virkning, hvis de ledsages af hurtige og effektive retsprocedurer, der kun medfører små omkostninger for kreditor. Alle kreditorer, der er etableret i Unionen, bør derfor have adgang til hurtige inddrivelsesprocedurer for ubestridte krav.
- (26) For at lette og sikre overholdelse af denne forordning bør medlemsstaterne udpege de myndigheder, der er ansvarlige for dens håndhævelse, og som udfører deres opgaver på en objektiv og retfærdig måde og sikrer ligebehandling af private virksomheder og offentlige myndigheder. Disse håndhævende myndigheder bør foretage undersøgelser på eget initiativ, reagere på klager og bl.a. have beføjelse til at pålægge sanktioner og offentliggøre deres afgørelser regelmæssigt. Med henblik på en mere effektiv håndhævelse bør medlemsstaterne desuden så vidt muligt anvende digitale værktøjer.
- (27) For at sikre nemme og tilgængelige klagemuligheder bør medlemsstaterne fremme frivillig anvendelse af en effektiv og uafhængig alternativ tvistbilæggelsesmekanisme til bilæggelse af betalingstvister i handelstransaktioner.
- (28) Fakturaer udløser betalingsanmodninger og er vigtige dokumenter i kæden af transaktioner vedrørende levering af varer og tjenesteydelser, bl.a. for fastsættelse af betalingsfrister. Det er vigtigt at fremme systemer, der giver retssikkerhed med hensyn til den nøjagtige dato for debitorernes modtagelse af fakturaer, herunder inden for e-fakturering, hvor modtagelsen af fakturaer kan frembringe elektronisk bevismateriale, og som delvis er omfattet af bestemmelserne om fakturering i Rådets direktiv 2006/112/EF¹⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EF¹⁶.
- (29) Effektiv adgang for virksomheder, navnlig SMV'er, til uddannelse i kreditstyring og finansiell forståelse kan have en betydelig effekt med hensyn til at reducere betalingsforsinkelser, opretholde optimale pengestrømme, mindske risikoen for misligholdelse og øge vækstpotentialet. Ikke desto mindre mangler SMV'er ofte evnen til at investere i en sådan uddannelse, mens der i øjeblikket er meget begrænset uddannelse og undervisningsmateriale med fokus på at øge SMV'ernes viden om kredit- og fakturastyring. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at medlemsstaterne skal sikre, at der er adgang til uddannelse i kreditstyring og finansiell forståelse for SMV'er, herunder i brugen af digitale værktøjer til rettidig betaling.

¹⁵ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 1).

- (30) Visse bestemmelser i denne forordning er knyttet til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633¹⁷. Forholdet mellem direktiv 2011/7/EU og (EU) 2019/633 er forklaret i betragtning 17 og 18 og artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/633. Da denne forordning erstatter direktiv 2011/7/EU, bør den ikke berøre bestemmelserne i direktiv (EU) 2019/633, herunder de bestemmelser, som finder anvendelse på betalinger, der foretages inden for rammerne af skoleordningen¹⁸, aftaler om værdideling¹⁹ og visse betalinger for salg af druer, most og vin på fad i vinsektoren²⁰, undtagen med hensyn til de frister, der gælder for de maksimale betalingsfrister vedrørende levering af ikke-letfordærlige landbrugsprodukter og fødevarer. Denne forordning er imidlertid ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller opretholder nationale bestemmelser, der gælder i landbrugs- og fødevarerektoren, og som fastsætter strengere betalingsbetingelser eller forskellige beregninger af betalingsfrister, første fristdag og kontrol- og godkendelsesprocedurer for leverandører af landbrugs- og fødevarer, der er gunstigere for kreditgiveren.
- (31) Formålet med denne forordning er at bekæmpe forsinket betaling i handelstransaktioner med henblik på at sikre et velfungerende indre marked og derved fremme virksomhedernes, herunder navnlig de små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne. Disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da gennemførelsen af nationale løsninger sandsynligvis vil føre til mangel på ensartede regler, fragmentering af det indre marked og højere omkostninger for virksomheder, der handler på tværs af grænserne. Disse mål kan derfor bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (32) For at give alle relevante aktører tilstrækkelig tid til at indføre de ordninger, der er nødvendige for at overholde denne forordning, bør dens anvendelse udskydes. For at sikre en bedre beskyttelse af kreditorerne er handelstransaktioner, der skal betales efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, dog underlagt dens bestemmelser, selv om den relevante kontrakt er undertegnet inden dens anvendelsesdato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på betalinger, der foretages som led i transaktioner mellem virksomheder eller mellem virksomheder og offentlige myndigheder, hvor den offentlige myndighed er debitor, og som fører til levering af varer eller tjenesteydelser mod vederlag ("handelstransaktioner").

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 59).

¹⁸ Artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

¹⁹ Artikel 172a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

²⁰ Artikel 147a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

2. Levering af varer eller tjenesteydelser som omhandlet i stk. 1 omfatter projektering og udførelse af offentlige arbejder, bygge- og anlægsarbejder.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på følgende betalinger:
 - a) betalinger for transaktioner med forbrugere
 - b) betalinger foretaget som skadeserstatning, herunder betalinger fra forsikringsselskaber
 - c) betalinger som følge af forpligtelser, der kan annulleres, udsættes eller frafaldes under eller i forbindelse med insolvensbehandling eller rekonstruktionsprocedurer, herunder forebyggende rekonstruktionsprocedurer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023²¹.
4. Med undtagelse af artikel 3, stk. 1, berører denne forordning ikke bestemmelserne i direktiv (EU) 2019/633.

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) "virksomhed": enhver organisation, uanset form og finansieringsmåde, der selvstændigt udøver en økonomisk eller erhvervmæssig aktivitet
- 2) "offentlig myndighed": enhver ordregivende myndighed som defineret i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2014/23/EU, artikel 2, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU eller i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU
- 3) "forsinket betaling": betaling, der ikke foretages inden for den kontraktmæssige eller lovbestemte betalingsfrist, jf. artikel 3
- 4) "skyldigt beløb": det beløb, der skulle have været betalt inden for den kontraktmæssige eller lovbestemte betalingsfrist, jf. artikel 3, herunder gældende skatter, told, importafgifter eller andre afgifter, der er anført på fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning
- 5) "tvangsfuldbyrdsgrundlag": alle former for afgørelser, domme eller betalingspålæg fra en domstol eller anden kompetent myndighed, et privat dokument eller ethvert andet dokument, der er udstedt, herunder sådanne afgørelser, domme eller betalingspålæg, som kan fuldbyrdes på et foreløbigt grundlag, uanset om de vedrører omgående betaling eller betaling i rater, som sætter kreditor i stand til at inddrive sit krav på skyldneren ved tvangsfuldbyrdelse
- 6) "ejendomsforbehold": et aftalevilkår, ifølge hvilket sælger bevarer ejendomsretten til de pågældende varer, indtil den fulde købesum er betalt
- 7) "godkendelses- eller kontrolprocedure": den procedure, der anvendes til at fastslå, om de leverede varer eller tjenesteydelser er i overensstemmelse med kravene i aftalen

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023 af 20. juni 2019 om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 18).

- 8) "debitor": enhver fysisk eller juridisk person eller enhver offentlig myndighed, der skylder en betaling for en leveret vare eller en leveret tjenesteydelse
- 9) "kreditor": enhver fysisk eller juridisk person eller enhver offentlig myndighed, der har leveret varer til en debitor eller leveret tjenesteydelser til en debitor.

Artikel 3

Betalingsfrister

1. I handelstransaktioner må betalingsfristen ikke overstige 30 kalenderdage fra datoen for debtors modtagelse af fakturaen eller en tilsvarende betalingsanmodning, forudsat at debitor har modtaget varerne eller tjenesteydelserne. Denne periode gælder både for transaktioner mellem virksomheder og mellem offentlige myndigheder og virksomheder. Samme betalingsfrist gælder også for regelmæssig og ikke-regelmæssig levering af ikke-letfordærlige landbrugsprodukter og fødevarer, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), andet led, og artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), andet led, i direktiv (EU) 2019/633, medmindre medlemsstaterne fastsætter en kortere betalingsfrist for sådanne produkter.
2. En godkendelses- eller kontrolprocedure kan undtagelsesvis kun fastsættes i national ret, hvis det er strengt nødvendigt på grund af varernes eller tjenesteydelsernes særlige karakter. I så fald skal kontrakten indeholde nærmere oplysninger om godkendelses- eller kontrolproceduren, herunder dens varighed.
3. Hvis kontrakten indeholder en godkendelses- eller kontrolprocedure i overensstemmelse med stk. 2, må den maksimale varighed af denne procedure ikke overstige 30 kalenderdage fra datoen for debtors modtagelse af varerne eller tjenesteydelserne, selv om sådanne varer eller tjenesteydelser leveres forud for udstedelsen af fakturaen eller en tilsvarende betalingsanmodning. I så fald indleder debitor proceduren for godkendelse eller kontrol, så snart kreditor har modtaget de varer og/eller tjenesteydelser, der er genstand for den kommercielle transaktion. Betalingsfristen må ikke overstige 30 kalenderdage, efter at en sådan procedure har fundet sted.
4. Betalingsfristen i stk. 1 er den maksimale betalingsfrist og berører ikke en kortere periode, som kan være fastsat i national ret.

Artikel 4

Betalinger til underleverandører i forbindelse med offentlige udbud

1. I forbindelse med offentlige bygge- og anlægskontrakter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU, 2014/25/EU og 2009/81/EF²², skal kontrahenterne over for ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder som omhandlet i disse direktiver dokumentere, at de i givet fald har betalt deres direkte underentreprenører, der er involveret i kontraktens udførelse, inden for de frister og på de betingelser, der er fastsat i denne forordning. Dokumentation kan tage form af en skriftlig erklæring fra kontrahenten og

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF.

forelægges af kontrahenten for den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed forud for eller senest sammen med enhver betalingsanmodning.

2. Hvis den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed ikke har modtaget den dokumentation, der er omhandlet i stk. 1, eller har oplysninger om, at hovedentreprenøren har betalt for sent til sine direkte underentreprenører, underretter den ordregivende myndighed eller den ordregivende enhed straks den håndhævende myndighed i sin medlemsstat herom.

Artikel 5 **Morarenter**

1. I tilfælde af forsinket betaling er debitor forpligtet til at betale morarenter, medmindre debitor ikke er ansvarlig for betalingsforsinkelsen.
2. Debitor skal automatisk betale morarenter til kreditor, uden at det er nødvendigt at sende en rykkerskrivelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Kreditor har opfyldt sine kontraktlige forpligtelser og forpligtelser i henhold til loven.
 - b) Debitor har modtaget fakturaen eller en tilsvarende betalingsanmodning.
 - c) Kreditor har ikke modtaget det skyldige beløb, der er angivet i fakturaen eller den tilsvarende betalingsanmodning, inden for den aftalemæssige eller lovbestemte betalingsfrist, jf. artikel 3.
3. Det er ikke muligt for kreditor at give afkald på sin ret til at modtage morarenter.
4. Datoen for modtagelse af fakturaen eller en tilsvarende betalingsanmodning kan ikke gøres til genstand for en kontraktlig aftale mellem debitor og kreditor.
5. Debitor giver kreditor alle relevante oplysninger for at sikre, at kreditors faktura eller tilsvarende betalingsanmodning accepteres og behandles af debitor, så snart den er modtaget.
6. Hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt, påløber der morarenter fra den sidste af følgende begivenheder:
 - a) debtors modtagelse af fakturaen eller en tilsvarende betalingsanmodning
 - b) debtors modtagelse af varerne eller tjenesteydelserne.
7. Morarenterne påløber, indtil det skyldige beløb er betalt.

Artikel 6 **Morarentesats**

1. Morarenterne er lig med referencesatsen plus 8 procentpoint.
2. Medlemsstater, der har euroen som valuta, sikrer, at referencekursen svarer til et af følgende:
 - a) den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste markedsoperationer
 - b) den marginale rentesats, der er resultatet af de licitationsprocedurer med variabel rente, der anvendes ved Den Europæiske Centralbanks seneste vigtigste refinansieringstransaktioner.

3. I medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, er referencesatsen den kurs, der fastsættes af den nationale centralbank.
4. Referencesatsen for første halvår af det pågældende år er den kurs, der kan fastsættes den 1. januar i det pågældende år. Referencesatsen for andet halvår af det pågældende år er den kurs, der kan fastsættes den 1. juli i det pågældende år.

Artikel 7

Betalingsplaner

Hvis betalingen sker på grundlag af tidsplaner for rater, og en af raterne ikke er betalt inden for den aftalte dato, beregnes morarenter som omhandlet i artikel 5 på grundlag af et eventuelt forfaldent beløb. Kompensationen udbetales også i overensstemmelse med artikel 8.

Artikel 8

Kompensation for omkostninger ved inddrivelse

1. Når der skal betales morarenter i henhold til artikel 5, skylder debitor automatisk en fast kompensation for inddrivelsesomkostninger til kreditor, som beløber sig til et fast beløb på 50 EUR for hver enkelt handelstransaktion.
2. Den i stk. 1 omhandlede faste kompensation betales af debitor til kreditor som kompensation for kreditors egne inddrivelsesomkostninger, uden at det er nødvendigt at fremsende en rykkerskrivelse.
3. Det er ikke muligt for kreditor at give afkald på sin ret til at opnå den faste kompensation, der er fastsat i stk. 1.
4. Ud over den faste kompensation, der er omhandlet i stk. 1, har kreditor ret til at opnå rimelig kompensation fra debitor for eventuelle inddrivelsesomkostninger, der overstiger den faste kompensation, og som er opstået som følge af debtors forsinkede betaling.
5. Denne artikel berører ikke kreditors ret til at modtage anden kompensation.

Artikel 9

Ugyldige kontraktvilkår og ugyldig praksis

1. Følgende kontraktvilkår og praksis er ugyldige:
 - a) fastsættelse af betalingsfristen i strid med artikel 3
 - b) udelukkelse eller begrænsning af kreditors ret til at opnå morarenter som omhandlet i artikel 5 eller retten til at opnå kompensation for inddrivelsesomkostninger, jf. artikel 8
 - c) forlængelse af varigheden af kontrol- eller godkendelsesproceduren ud over den periode, der er fastsat i artikel 3, stk. 3
 - d) forsætligt at forsinke eller forhindre tidspunktet for fremsendelse af fakturaen.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der findes egnede og effektive midler til at bringe de kontraktvilkår og den praksis, der er omhandlet i stk. 1, til ophør.
3. De i stk. 2 omhandlede midler skal omfatte muligheden for, at en organisation, der officielt er anerkendt som repræsentant for kreditorer eller organisationer med en legitim interesse i at repræsentere virksomheder, kan indbringe sagen for domstolene eller for kompetente administrative organer.

Artikel 10
Ejendomsforbehold

En kreditor bevarer ejendomsretten til varerne, indtil de er fuldt betalt, hvis der er indgået udtrykkelig aftale om ejendomsforbehold mellem debitor og kreditor inden leveringen af varerne.

Artikel 11
Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne sikrer gennemsigtighed med hensyn til de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, herunder ved at gøre den gældende rentesats for forsinket betaling offentligt tilgængelig.
2. Kommissionen offentliggør de gældende rentesatser for forsinket betaling, der gælder i medlemsstaterne, på internettet.

Artikel 12
Inddrivelsesprocedurer for ubestridte krav

1. Kreditorer skal opnå et tvangsfuldbyrdsgrundlag, herunder gennem en fremskyndet procedure og uanset gældens størrelse, senest 90 kalenderdage efter at søgsmålet eller anmodningen er indgivet til retten eller en anden kompetent myndighed, forudsat at gælden og proceduren ikke bestrides.
2. Ved beregning af den i stk. 1 omhandlede periode medregnes følgende ikke:
 - a) den tid, der medgår til forkyndelse
 - b) eventuelle forsinkelser forårsaget af kreditor.
3. Denne artikel berører ikke bestemmelserne i forordning (EF) 1896/2006.

Artikel 13
Håndhævende myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere myndigheder med ansvar for håndhævelsen af denne forordning ("håndhævende myndighed").
2. Hvis det er relevant, træffer de håndhævende myndigheder de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at betalingsfristerne overholdes.
3. De håndhævende myndigheder samarbejder effektivt med hinanden og med Kommissionen og yder hinanden gensidig bistand i forbindelse med undersøgelser, der har en grænseoverskridende dimension.
4. De håndhævende myndigheder koordinerer deres aktiviteter med andre myndigheder med ansvar for at håndhæve anden EU-lovgivning eller national lovgivning, herunder gennem forpligtelser til udveksling af oplysninger.
5. De håndhævende myndigheder videresender de modtagne klager vedrørende forsinkede betalinger i landbrugs- og fødevarerektoren til de kompetente håndhævende myndigheder i henhold til direktiv (EU) 2019/633.

Artikel 14

Håndhævende myndigheders beføjelser

1. De håndhævende myndigheder skal have de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise til at udføre deres opgaver og har følgende beføjelser:
 - a) beføjelse til at indlede og gennemføre undersøgelser på eget initiativ eller på grundlag af en klage
 - b) beføjelse til at kræve, at kreditorer og debitorer fremlægger alle de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre undersøgelser vedrørende forsinket betaling i handelstransaktioner
 - c) beføjelse til at foretage uanmeldte kontrolbesøg på stedet inden for rammerne af deres undersøgelser
 - d) beføjelse til at træffe afgørelser, der fastslår en overtrædelse af denne forordning, og som pålægger debitor at betale morarenter, jf. artikel 5, eller at pålægge debitor at yde kreditor kompensation, jf. artikel 8
 - e) beføjelse til at pålægge eller indlede sager med henblik på pålæggelse af bøder og andre sanktioner og foreløbige forholdsregler over for de personer, der er ansvarlige for overtrædelsen
 - f) beføjelse til at kræve, at debitor bringer overtrædelsen til ophør
 - g) beføjelse til at offentliggøre sine beslutninger, jf. litra d), e) og f).
2. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
3. Medlemsstaterne giver **[senest den .../uden ophold]** Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den uden ophold om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 15

Klager og fortrolighed

1. Kreditorer kan indgive klager enten til fuldbyrdelsesmyndigheden i den medlemsstat, hvor de er etableret, eller til fuldbyrdelsesmyndigheden i de medlemsstater, hvor debitoren er etableret. Den håndhævende myndighed, som klagen er rettet til, har kompetence til at håndhæve denne forordning.
2. Organisationer, der officielt er anerkendt som repræsentanter for kreditorer, eller organisationer med en legitim interesse i at repræsentere virksomheder har ret til at indgive en klage til de håndhævelsesmyndigheder, der er omhandlet i artikel 13, efter anmodning fra et eller flere af deres medlemmer eller, hvis det er relevant, efter anmodning fra et eller flere medlemmer af deres medlemsorganisationer, hvis disse medlemmer mener, at de er blevet berørt af en overtrædelse af denne forordning.
3. Hvis klageren anmoder herom, træffer den håndhævende myndighed de nødvendige foranstaltninger til passende beskyttelse af klagerens identitet. Klageren skal angive alle oplysninger, som denne anmoder om fortrolig behandling af.

4. Den håndhævende myndighed, der modtager klagen, underretter inden for en rimelig frist efter modtagelsen af klagen klageren om, hvordan den agter at følge op på klagen.
5. Hvis en håndhævende myndighed finder, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at behandle en klage, underretter den klageren om begrundelsen for sin afgørelse inden for en rimelig frist efter modtagelsen af klagen.
6. Hvis der efter en håndhævende myndigheds mening er et tilstrækkeligt grundlag for at behandle en klage, indleder, foretager og afslutter den en undersøgelse af klagen inden for en rimelig frist.
7. Hvis en håndhævende myndighed konstaterer, at en debitor har overtrådt denne forordning, pålægger den debitor at bringe den ulovlige praksis til ophør.

Artikel 16

Alternativ tvistbilæggelse

1. Med forbehold af kreditorers ret til at indgive klager i henhold til artikel 15 og de håndhævende myndigheders forpligtelser og beføjelser som fastsat i artikel 13, 14 og 15 fremmer medlemsstaterne frivillig anvendelse af effektive og uafhængige alternative tvistbilæggelsesordninger til bilæggelse af tvister mellem debitorer og kreditorer.
2. Alternative tvistbilæggelsesmekanismer i forbindelse med tvister om forsinket betaling skal tilskynde parterne i en tvist til selv at finde en løsning og skal være hurtige, effektive og omkostningseffektive, samtidig med at de bevarer tilliden mellem parterne.

Artikel 17

Digitale værktøjer, kreditstyring og uddannelse i finansiel forståelse

1. Medlemsstaterne anvender så vidt muligt digitale værktøjer til effektiv håndhævelse af denne forordning.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditstyringsværktøjer og uddannelse i finansiel forståelse er tilgængelige for små og mellemstore virksomheder, herunder i brugen af digitale værktøjer til rettidig betaling.

Artikel 18

Rapport

Senest den [Publikationskontoret: indsæt venligst datoen = 4 år efter denne forordnings ikrafttræden] forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne forordning for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 19

Ophævelse

Direktiv 2011/7/EU ophæves.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning.

Artikel 20

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den ... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen — 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].
3. Handelstransaktioner, der gennemføres efter datoen for denne forordnings anvendelsesdato, er omfattet af bestemmelserne i denne forordning, herunder når den underliggende kontrakt er indgået inden denne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand